

Hoge commissaris te Djakarta (Hirschfeld) aan minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Van Maarseveen), 22 feb. 1950

Mede voor Stikker.

Cochran bezocht mij heden na zijn terugkeer uit Bangkok. Daar heeft plaats gevonden een conferentie van topfiguren Amerikaanse buitenlandse dienst voor zover deze hun ambtsgebied in Azië en Australië hebben in gebied tussen Pakistan en Japan. Aan deze conferentie namen deel Jessup en Butterworth. Volgens Cochran zijn op deze conferentie geen resoluties aangenomen en ook geen gemeenschappelijke conclusies getrokken. Jessup heeft zich zo veel mogelijk op de hoogte gesteld van de feitelijke toestanden in Azië en Butterworth heeft zich niet over de politiek der Amerikaanse regering uitgelaten, waarbij komt dat volgens de mening van Cochran Butterworth nog altijd moeilijk in Congress ligt. Ieder die betrokken is bij mislukte China politiek staat in een slecht blaadje bij Congress.

Cochran's indruk is, dat de zwakke plekken in Azië thans in Indo-China en Birma liggen. Van Amerikaanse zijde wil men Bao Dai zoveel mogelijk helpen. De situatie is echter zo, dat op het ogenblik de krachten van Bao Dai en Ho Chi Minh tegen elkaar opwegen. Van Amerikaanse zijde is men van oordeel dat de Fransen niet snel genoeg hebben gehandeld om de positie van Bao Dai te versterken, waardoor de aarzeling van een aantal Aziatische landen om Bao Dai te erkennen verklaard wordt.

Het beleid van Nehru is voor de Amerikanen een grote zorg, aangezien men het te aarzelend vindt en Nehru te veel de indruk maakt een tussenstandpunt tussen het Westen en het Communisme te willen innemen.

Een vaste lijn in de Amerikaanse politiek is nog niet getrokken, omdat men de niet-communistische Aziatische landen over het algemeen nog te zwak vindt en men hen niet wil forceren tot een soort Aziatisch pact tegen het communisme, omdat zulks provocerend zou kunnen werken. Wel ligt het in de bedoeling Indo-China financiële steun voor militaire doeleinden te verlenen. De president moet dit nog beslissen.

Men gevoelt weinig voor de plannen van Spender. Vooral ook omdat men twijfelt of Australië wel werkelijk tot offers van belang bereid is. Wat Indonesië betreft zo verklaarde Cochran op de conferentie medegedeeld te hebben, dat de Amerikaanse Regering RIS zoveel mogelijk wil steunen. Daarbij wenst Amerika in geen enkel opzicht zich een monopoliepositie te verschaffen. Integendeel, zo had hij zijn collega's medegedeeld, wenst Amerika de positie zo te zien, dat de verhouding tussen Nederland en RIS zo goed mogelijk zal moeten zijn en men niet op dit gebied de voet zou willen dwars zetten. Wat crediet van Amerika aan Indonesië betreft, zo betreft het hier een reconstructiecrediet, waarbij Indonesië alleen over het geld zal kunnen beschikken wanneer bepaalde concrete projecten zijn goedgekeurd en het nodige documentatiemateriaal ter staving daarvan zal zijn geleverd. Amerika hoopt wel dat Nederland bereid zal zijn crediet aan Indonesië te verstrekken. Cochran meende, dat buiten het crediet van 100 miljoen dollars voorlopig geen verdere financiële hulp van Amerika voor Indonesië te verwachten is.

Over verschillende details sprekende vertelde Cochran eigener beweging, dat hij gehoord had, dat Hatta voor bepaalde doeleinden voor het Indonesische ministerie van Buitenlandse Zaken wilde aantrekken Timperley. Cochran heeft Hatta met kracht aangeraden om van deze figuur geen gebruik te maken.